

Sygn. akt I C 650/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w T.

przeciwko M. F. (1)

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami procesu obciąża powoda.

UZASADNIENIE WYROKU

z 21 marca 2017 roku, sygn. I C 650/15

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., w pozwie z 02.04.2014r. (k. 2), wniósł o zasądzenie od pozwanego M. F. (1) na swoją rzecz kwoty 216 zł z ustawowymi odsetkami od 22.02.2014r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podał, że pozwany zgłosił powodowi usterkę, posiadanej przez pozwanego, instalacji solarnej, wzywając powoda do wykonania usługi serwisu. Powód, zgodnie z żądaniem pozwanego, przybył do miejsca wskazanego przez niego, tj. S., lecz na miejscu okazało się, że pozwany niezasadnie wezwał serwis, albowiem wskazane przez niego nieprawidłowości instalacji nie występowały, gdyż była ona w pełni sprawna. Za nieuzasadnione wezwanie serwisu, powód obciążył pozwanego w dniu 14.02.2014r. fakturą VAT na kwotę 216 zł, określając termin płatności na 21.02.2014r., lecz pozwany należności tej na rzecz powoda nie zapłacił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach, nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda kwotę 216 zł z ustawowymi odsetkami od 22.02.2014r. i kosztami postępowania (k. 20).

Od ww. nakazy zapłaty pozwany złożył sprzeciw z 08.05.2014r. (k. 25), w którym wniósł o odrzucenie powództwa albo jego oddalenie, zarzucając w uzasadnieniu, że nie jest związany z powodem żadną umową dotyczącą świadczenia usług serwisowych instalacji solarnej, gdyż instalacja ta jest własnością Powiatu (...), z którym pozwany jest związany umową. Powiat S., pismem z 05.03.2014r., wystąpił do powoda o zaprzestanie wystawiania faktur za nieuzasadnione wezwania serwisu, lecz powód nie odpowiedział na to pismo, w związku z czym Powiat S., pismem z 02.04.2014r.,

zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Suchej Beskidzkiej o możliwości popełnienia przestępstwa poprzez wystawianie przez powoda faktur za nieuzasadnione wezwanie serwisu. Czynność serwisowa została przeprowadzona 18.07.2013r., natomiast faktura VAT nr (...) została wystawiona 14.02.2014r., a więc 8 miesięcy po jej zrealizowaniu. Bieg terminu gwarancji, w ramach którego dokonuje się zgłoszeń gwarancyjnych, rozpoczyna się od daty odbioru, zaś instalacja solarna, w ramach której przeprowadzono czynności, została przekazana pozwanemu do użytkowania protokołem odbioru z 08.10.2013r., czyli po dacie wystawienia karty serwisowej z 18.07.2013r., na podstawie której wezwano pozwanego do zapłaty przedmiotowej należności. Instrukcje obsługi, dotyczące instalacji solarnych, zostały przekazane pozwanemu w dacie podpisania protokołu odbioru, czyli 2 miesiące po wizycie serwisanta. Przekazanie instrukcji obsługi należało do obowiązków powoda, tak jak i przeszkolenie właścicieli nieruchomości w zakresie prawidłowej eksploatacji instalacji, a w związku z tym pozwany był pozbawiony możliwości zapoznania się z zasadami prawidłowej obsługi instalacji. Zgłoszenia serwisowe przyjmowane są przez powoda, który winien, jako profesjonalista, zasadność zgłoszenia. Powód, w ramach umowy zawartej z Powiatem (...), przez cały okres gwarancji, winien świadczyć usługę na rzecz m.in. pozwanego, związaną z konsultacjami technicznymi w zakresie prawidłowej i celowej eksploatacji instalacji solarnych.

Postanowieniem z 15.07.2014r., sygn. I C 748/14 upr., Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach (k. 49), stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Wadowicach – VI Zamiejscowemu Wydziałowi Cywilnemu w Suchej Beskidzkiej, obecnie Sądowi Rejonowemu w Suchej Beskidzkiej.

Postanowieniem z 20.03.2015r., sygn. I C 276/15 upr., Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej zawiesił postępowanie (k. 81), albowiem postanowieniem z 25.02.2015r., sygn. XII GU 120/14, Sąd Rejonowy w Gliwicach ogłosił upadłość powoda (...) spółka z o.o., obejmującą likwidację jego majątku.

Syndyk masy upadłości (...) spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w T., w piśmie z 22.04.2015r. (k. 92), odmówił wstąpienia do postępowania sądowego, toczącego się przeciwko pozwanemu, pisząc, że zgodnie z art. 180 par. 1 pkt 5 kpc, w przypadku odmowy wstąpienia do postępowania przez syndyka, postępowanie podejmuje się z udziałem upadłego i podał adres do doręczeń reprezentanta upadłego – K. K.. Postanowieniem z 29.06.2015r., sygn. I C 650/15 (k.95), Sąd postanowił podjąć postępowanie z udziałem upadłego – reprezentowanego przez K. K. (odpis z KRS k. 101).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.07.2012r., pomiędzy Powiatem (...) i (...) spółką z o.o. z siedzibą w T., została zawarta umowa nr (...), na wykonanie robót budowlanych, polegających na dostawie i montażu 2349 instalacji solarnych do budynków mieszkalnych na terenie Powiatu (...), jednej instalacji solarnej dla Szpitala (...) w S. oraz 23 tablic informacyjnych.

Dowód: ww. umowa – k. 33, zeznania świadka P. D. – k. 115/2, zeznania pozwanego M. F. (1) – k. 116/2.

Powód, jako wykonawca, udzielił zamawiającemu – Powiatowi (...), gwarancji jakości na przedmiot umowy, w tym prawidłowego funkcjonowania instalacji, a współuprawnionym, z tytułu gwarancji jakości, został również właściciel nieruchomości, na której została zainstalowana dana instalacja solarna. Zostały określone okresy gwarancji na określone urządzenia i roboty. Bieg terminu gwarancji i rękojmi rozpoczynał się od daty odbioru danej części robót w zakresie inwestycji. Zamawiający lub właściciel nieruchomości, miał dokonać wykonawcy zgłoszenia faktu zaistnienia zdarzeń objętych gwarancją jakości telefonicznie lub emailowo, pod nr telefonu albo adres email, wskazany w protokole odbioru. Po otrzymaniu zgłoszenia gwarancyjnego, wykonawca zobowiązany był ocenić jego zasadność, a w przypadku uznania zgłoszenia gwarancyjnego, wykonawca zobowiązany był usunąć ewentualne usterki w terminie 7 dni od daty zgłoszenia. Strony umownie rozszerzyły okres rękojmi za wady fizyczne i prawne wykonanych robót, urządzeń i materiałów, na czas równy okresowi gwarancji jakości, określonego w tej umowie. Wykonawca, w okresie trwania rękojmi i gwarancji jakości, zobowiązał się zapewnić nieodpłatne konsultacje w zakresie prawidłowej i celowej eksploatacji zainstalowanych instalacji solarnych właścicielom nieruchomości, w których zostały one zainstalowane.

Dowód: ww. umowa, w tym jej par. 14 dotyczący rękojmi i gwarancji jakości – k. 42-43, zeznania świadka P. D. – k. 115/2, częściowo świadka D. B. – k. 133.

Powiat S. z tymi osobami fizycznymi, dla których miały być wykonane instalacje solarne, wiązały osobne umowy. Taką umowę, na zamontowanie w jego budynku instalacji solarnej, zawarł z Powiatem (...) pozwany M. F. (1). Instalację tą montował dla pozwanego podwykonawca powoda. Faktycznie pozwany odebrał swoją instalację od przedstawicieli powoda 08.10.2013r. Wcześniej powód kontaktował się z pozwanym w sprawie odbioru tej instalacji, ale był to okres zimowy, pozwany nie mógł sprawdzić tej instalacji, więc termin tego odbioru został przesunięty na późniejszy okres, dopóki instalacja nie zostanie sprawdzona. Kiedy przyszły słoneczne dni, gdzieś w marcu-kwietniu 2013 roku, instalacja zaczęła działać i nagrzewała wodę, wieczorem gdzieś do temperatury 60-80 stopni, zaś rano następnego dnia spadała gdzieś do 20-25 stopni. W związku z tym pozwany wezwał serwis firmy (...) chyba w maju-czerwcu 2013 roku, wzywał go telefonicznie i przedstawiał problem. Przyjechał serwisant, wymieniał rotametr, czyli taką rurkę do mierzenia przepływu cieczy i twierdził, że powinno być w porządku, ale problem istniał nadal i przed zgłoszeniem z dnia 18.07.2013r., serwisant przyjeżdżał co najmniej 2 razy. Przed datą 18.07.2013r. przyjechał serwisant, a konkretnie D. B. z S. i po zbadaniu instalacji stwierdził, że to wychładzanie wody związane jest z wadliwym działaniem komputera sterującego tą instalacją. Pozwany wtedy poprosił D. B., aby wymienił ten komputer, lecz serwisant stwierdził, że nie mają na stanie tego komputera. Następnie D. B. skontaktował się z pozwanym telefonicznie informując go, że ma komputer i chciał umówić się na jego montaż. Wtedy pozwany poinformował go, że nie ma potrzeby jego przyjazdu, gdyż problem ustąpił, lecz D. B. stwierdził, że chce przyjechać, aby to zobaczyć. D. B. przyjechał do pozwanego, który wytłumaczył mu, że problem tkwił w ciągłej pracy pompki cyrkulacyjnej, która wychładzała wodę, a ten problem pozwany rozwiązał przełączając zegar, który był ustawiony na pracę ciągłą. Po wytłumaczeniu, w jaki sposób pozwany usunął ten problem, D. B. podał mu tablet, wskazał na nim miejsce i prosił pozwanego o podpisanie, tzn. potwierdzenie jego wizyty w domu pozwanego. Na karcie serwisowej, która znajduje się w aktach sprawy (k. 9), są dwa podpisy pozwanego złożone na tym tablecie. W lutym 2014 roku, pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty. Wizyta serwisanta D. B., w związku z którą pozwany podpisał kartę serwisową, była złożona na wyraźne życzenie D. B., którego wcześniej pozwany uprzedził, że problem usunął.

Dowód: zeznania pozwanego M. F. (1) – k. 116/2, częściowo świadka D. B. – k. 133, karta serwisowa z 18.07.2013r. – k. 9.

Powód wystawił dla pozwanego fakturę VAT nr (...) z 14.02.2014r. na kwotę 216 zł, z terminem zapłaty w dniu 21.02.2014r.

Dowód: ww. faktura – k. 10.

Sąd zważył, co następuje:

Z wyżej dokonanych ustaleń wynika, że ww. umowa z 30.07.2012r. została zawarta pomiędzy Powiatem (...) i powodem, a nie pomiędzy stronami przedmiotowej sprawy. Pozwanego M. F. (1) łączyła z Powiatem (...) odrębna umowa na wykonanie przedmiotowej instalacji solarnej. Do faktycznego odbioru tej instalacji u pozwanego doszło 08.10.2013r., zaś „rzekomą” usterkę stwierdzono 18.07.2013r., a więc jeszcze przed obiórem tej instalacji. Pozwany, w swoich zeznaniach, szczegółowo przedstawił „proces reklamacji” tej usterki w jego instalacji solarnej i podkreślił, że w rozmowie telefonicznej z D. B., oświadczył mu, że nie ma potrzeby jego przyjazdu bo problem ustąpił, zaś przyjazd ten nastąpił na wyraźne życzenie D. B., po której pozwany złożył podpisy na jego tablecie, tak jak wyżej ustalono.

Zeznań pozwanego w powyższym zakresie nikt nie podważył, w tym również świadek D. B. (k. 133), który nie pamiętał tej wizyty u pozwanego.

W związku z powyższym, nawet gdyby przyjąć, że istniała podstawa odpowiedzialności pozwanego względem powoda, czego Sąd nie przyjmuje, to i tak nie można by pozwanemu zarzucić, że winien zapłacić powodowi dochodzoną przez

niego kwotę za „nieuzasadnione wezwanie serwisu do instalacji solarnej” jak to wynika z wpisu na ww. fakturze z 14.02.2014r. (k. 10).

Reasumując, wobec braku podstaw odpowiedzialności pozwanego wobec powoda, Sąd na podstawie art. 471 kc, orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku, zaś o kosztach orzekł na podstawie art. 98 kpc, jak w pkt. 2 sentencji tego wyroku.